

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 167/2022

10.03.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1 КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Александра Милеуснића, поднетом против правноснажних одлука Основног суда у Лесковцу К 336/21 обе од 29.10.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 363/21 и Кж2 127/21 обе од 21.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Милеуснића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 336/21 од 29.10.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 363/21 од 21.12.2021. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 336/21 од 29.10.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. Окривљеном је на основу члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета и то возачке дозволе „Б“ категорије, серијског броја ... Републике Мађарске и исти је обавезан да плати трошкове кривичног поступка одређене у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 363/21 од 21.12.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К 336/21 од 29.10.2021. године.

Решењем Основног суда у Лесковцу К 336/21 од 29.10.2021. године окривљени АА је због нарушавања реда и вређања достојанства суда кажњен новчаном казном у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Кж2 127/21 од 21.12.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Лесковцу К 336/21 од 29.10.2021. године.

Против наведених правноснажних одлука захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Милеуснић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7), 9) и 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и „свих других законских разлога“, са предлогом да Врховни касациони суд „утврди да је захтев за заштиту законитости основан, јер је повређен закон на штету окривљеног и да донесе одлуку којом се наведена решења укидају и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак“.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је у конкретном случају оптужба прекорачена тиме што је у изреци пресуде измењен чињенични опис дела из оптужног акта тако што је суд унео кривицу као субјективно обележје дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Из списка предмета произлази да оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Лесковцу Кт0 224/21 од 09.07.2021. године и изрека пресуде Основног суда у Лесковцу К 336/21 од 29.10.2021. године садрже у потпуности исти чињенични опис кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези став 1. КЗ како у погледу објективних обележја, тако и субјективних обележја дела.

Према налажењу Врховног касационог суда, чињенични опис кривичног дела у изреци првостепене пресуде идентичан је чињеничном опису диспозитива оптужног акта (који садржи кривицу као субјективни елемент бића кривичног дела), па суд није повредио ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног АА, из ког разлога су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП коју образлаже тако што наводи да суд пропустио да утврди да ли је исправа коју је окривљени употребио јавна исправа и да ли је наведена исправа права или лажна, а потом и да ли се окривљени налазио у неотклоњивој правној заблуди, обзиром да суд није испитао сведоке одбране. Према мишљењу браниоца, изнети наводи упућују на закључак да суд није са извесношћу утврдио одлучне чињенице у погледу постојања субјективних и објективних обележја кривичног дела и да је због тога у складу са начелом *in dubio pro reo* морао пресудити у корист окривљеног.

Из изнетих навода произлази да бранилац у поднетом захтеву само формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, а да заправо указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, која се не налази на списку повреда о којима се одлучује по поднетом захтеву за заштиту законитости.

Захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног подноси и против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу К 336/21 од 29.10.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж2 127/21 од 21.12.2021. године и истиче да се окривљени каје због нарушавања реда и вређања достојанства суда, наводећи даље да се радило само о неспоразуму и да би плаћање новчане казне угрозило егзистенцију окривљеног обзиром да је отац два детета, на који начин, такође указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Повреда закона из члана 440. ЗКП, битна повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП на коју се указује наводима захтева да је изрека пресуде неразумива, не представљају законске разлоге у оквиру повреда наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, па се Врховни касациони суд није упуштао у њихово разматрање.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, обзиром да захтев за заштиту законитости у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење, што подразумева не само формално означавање повреде закона, како то бранилац чини, већ и указивање на то у чему се повреда закона конкретно састоји.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да окривљени „због страха“ није имао могућност да изнесе одбрану и цитира члан 33. Устава Републике Србије, из чега произлази да захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаног у члану 485. став 1. тачка 3) ЗКП, у чију оцену се Врховни касациони суд такође није упуштао јер захтев ни у овом делу нема садржај у смислу члана 484. ЗКП, обзиром да уз захтев није достављена одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је окривљеном или другом учеснику у поступку повређено или ускраћено људско право или слобода која су зајемчена Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Милеуснића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став. 1 и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић